

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci **žalobce Y. K.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2003, č. j. OAM-3625/VL-07-12-2003, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 46 Az 935/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2004, č. j. 46 Az 935/2003 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností podanou osobně dne 22. 11. 2004 u Městského soudu v Praze napadá rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2004, č. j. 46 Az 935/2003 - 30, jímž byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2003, čj. OAM-3625/VL-07-12-2003. Tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto o neudělení azylu žalobci podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a o tom, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona.

Stěžovatel byl Krajským soudem v Praze poučen, že proti rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Praze. Rozsudek byl žalobci doručen do vlastních rukou dne 12. 11. 2004. Dne 22. 11. 2004 podal stěžovatel osobně u Městského soudu v Praze kasační stížnost proti tomuto rozsudku. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána nepřislušnému Městskému soudu v Praze, byla dne 11. 1. 2005 přípisem sp. zn. 3 Nc 1092/2004 postoupena Krajskému soudu v Praze, jemuž byla doručena dne 12. 1. 2005.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Základní podmínkou je včasnost podání kasační stížnosti. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Proto byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že krajský soud

nerozhodoval o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ani neodstraňoval jiné vady kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Jak již bylo výše uvedeno, dnem doručení rozhodnutí je pátek 12. 11. 2004, kdy byl kasační stížností napadený rozsudek doručen žalobci do vlastních rukou. Lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti začala žalobci běžet v sobotu 13. 11. 2004 a skončila v pátek 26. 11. 2004. Kasační stížnost tedy měla být žalobcem podána u soudu nebo k poštovní přepravě nejpozději dne 26. 11. 2004, aby lhůta pro její podání byla zachována. Podle ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Žalobce však podal kasační stížnost osobně dne 22. 11. 2004 u Městského soudu v Praze, i když byl v tomto směru řádně poučen Krajským soudem v Praze. V případě podání kasační stížnosti nepřislušnému soudu je lhůta pro její podání zachována, pokud je tímto soudem ve lhůtě pro podání kasační stížnosti podána k poštovní přepravě krajskému soudu, který vydal kasační stížností napadené rozhodnutí, nebo přímo Nejvyššímu správnímu soudu. V daném případě však byla kasační stížnost podaná u Městského soudu v Praze zaslána tímto soudem Krajskému soudu v Praze až dne 11. 1. 2005, tedy po uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu